

New York



Per Eloi A el dg., 09/09/2007 - 09:00

New York

U2

-

All that you can't leave behind

Lletra original

In New York freedom looks like Too many choices
In New York I found a friend To drown out the other voices
Voices on a cell phone
Voices from home
Voices through the hard sell
Voices down a stairwell
In New York Just got a place in New York
In New York summers get hot
Well into the hundreds
You can walk around the block
Without a change of clothing
Hot as a hair dryer in your face
Hot as handbag and a can of mace
New York I just got a place in New York
New York, New York
In New York you can forget
Forget how to sit still
Tell yourself you will stay in
But it's down to Alphaville
New York, New York, New York
New York, New York, New York
The Irish been coming here for years
Feel like they own the place
They got the airport, city hall
This fall, this fall
They even got the police
Irish, Italians, Jews and Hispanics
Religious nuts, political fanatics
And still, how can we not like New York
That's where I lost you
New York
New York, New York
In New York I lost it all
To you and your vices
Still I'm staying on to figure out
Midlife crisis
I hit an iceberg in my life
You know I'm still afloat
You lose your balance, lose your wife
In the queue for the lifeboat
You better put the women and children first
But you've got an unquenchable thirst for New York
New York
New York
New York, New York
In the stillness of the evening
When the sun has had its day
I heard your voice whispering
New, New York

Lletra traduïda

En Nueva York la libertad parece tener muchas opciones en Nueva York encontré un amigo para ahogar las otras voces
voces en el telefono celular
voces del hogar
voces de la venta dura
voces por la escalera en Nueva York, tengo un lugar en Nueva York.
En Nueva York el verano se pone caliente, y llega a los cientos no puedes dar una vuelta a la manzana sin cambiarte de ropa caliente como un secador de pelo en tu cara caliente como un bolso de mano y una lata de en Nueva York, tengo un lugar en Nueva York. Nueva York, Nueva York. En Nueva York te puedes olvidar, olvidar de cómo sentarte derecho y quieto te dices que te vas a quedar pero es hasta Alphaville. Nueva York, Nueva York, Nueva York Nueva York, Nueva York, Nueva York Los irlandeses han venido aquí durante años se sienten los dueños del lugar tienen el aeropuerto, la municipalidad, concreto, asfalto, hasta tienen a la policia irlandeses, italianos, judios e hispanos, fanaticos religiosos, fanaticos políticos en el estofado viviendo felizmente, no como tu y yo, aquí es donde te perdi, en Nueva York. Nueva York, Nueva York Nueva York, Nueva York En Nueva York lo perdí todo por ti y tus vicios pero aun así me quedo para encontrarle sentido a mi crisis de la edad media choque con un iceberg en mi vida pero tu sabes que aun me mantengo a flote pierdes tu equilibrio, pierdes a tu esposa en la cola para el bote salvavida Tienes que poner a las mujeres y los niños primero pero tienes una sed insaciable por Nueva York Nueva York, Nueva York Nueva York, Nueva York En la quietud de la tarde cuando el sol ya tuvo su día escucho tu voz suspirando ven aquí pequeño Nueva York, Nueva York

... Déu sota l'asfalt.

Presses, fums, sobredosis d'informació, atabalament de veus, cacofonia, agressions visuals, ritme de semàfors, retícula de carrers, retícula de finestres, retícula d'horaris, problemes de veïns, la feina, la ràdio de fons en tot moment, la tele, els anuncis, el supermercat, l'ascensor cansat d'escoltar xerrades sobre un temps exterior que ell mai veu, passadissos de metro inacabables, pidolaires bruts a les cantonades, conversació supèrflua de café, les darreres modes de vestits, músiques i tabacs... heus aquí el marc de fons per cercar Déu. La ciutat és el nou claustre i la nova capella del monjo de l'asfalt. Estàs disposat a cercar Déu entre el formigó?.

Déu sota l'asfalt de Barcelona.

Un matí de pluja Aquest matí he sortit de casa i plouia. No portava paraigües i m'ha fet mandra tornar enrera per anar-lo a buscar. Era tard i com sempre anava amb el temps just. El paissatge canvia molt quan plou. Hi ha més cotxes, la gent sembla més atabalada, les motos esquitxen els vianants i l'asfalt es mostra molt agraït perquè es remulla. Sóc a l'estació del metro i diuen que hi ha hagut inundacions i el primer convoi trigarà encara un quart d'hora en arribar. No m'atreveixo a agafar un taxi. Al carrer hi ha molt de trànsit i encara es faria més tard. Em tranquil·litzo, m'espero a l'andana, assegut en un banc, i observo: Una noia, vestida de negre, amb un posat aborrit i trist porta les ungles pintades de morat, els cabells amb tocs de color platejat, unes llargues mitjes negres i una mirada perduda. Veig tres senyores, deuen tenir uns quaranta anys. Parlen en veu molt alta. Diuen que els preus dels mobles s'han pujat, no entenc què diuen del carrer Mandri i del Passeig de la Bonanova. Dedueixo que van a treballar a les llars d'unes famílies benestants de la part alta de la ciutat. Un senyor, baixet, d'uns seixanta anys que porta un paquet amb dificultat, i amb la cara molla d'aigua que eixuga amb el mocador, es queixa de la pluja i del seu fill que li fa fer aquesta feina, precisament avui. M'ho diu a mi i me'l miro assentint. Un noi d'uns quinze anys amb una carpeta sota el braç. L'observo de reüll: fotografies, enganxines, rock català, i alguns cantants anglesos de moda. Em pregunta l'hora i em demana un cigarret. No en porto. Li ho dic i se'n va contrariat. L'andana comença a omplir-se. Augmenta el soroll, comentaris, alguns crits. Passa, entre la gent, un empleat del metro, amb gestos de que ell no sap res. La gent l'increpa. Entra, per fi, en el refugi que suposa la cabina de l'andana. Un altaveu dona una informació. No s'entén res. Ho repeteix. Sembla que diu "fins a Urquinaona". I jo, Senyor, sóc aquí. Enmig de la teva humanitat que tant t'estimes. Homes i dones que esperen, que pateixen, que lluiten i que ben segur et coneixen poc. Però tu ets amb ells. T'intueixo darrera la noia vestida de negre que busca una altra cosa, en les senyores, treballadores com tu, en l'home que ha de carregar aquell paquet sense saber el perquè, en l'adolescent que no s'acaba de trobar a sí mateix... i en tot aquest poble que, sota terra, està esperant el metro en un matí de pluja del mes de Febrer. **"Pregària des de la vida"**Quadrens EidesPere Borràs sj
